

Oppdrag:
KAUTOKEINO KOBBERFELTER

GM Rapport nr. 228 / foreløpig 10/4 1959

Geofysisk Undersøkelse
BIDJOVAGGE, KAUTOKEINO

10. juni - 4. oktober 1958

A/S BIDJOVAGGE GRUBER

Geofysisk Malmløting
Trondheim

2548

KAUTOKEINO KOBBERFELTER

GM Rapport nr. 228/foreløpig 10/4 1959

Geofysisk Undersøkelse

BIDJOVAGGE, KAUTOKEINO

10. juni - 4. oktober 1958.

Utførende : geofysiker G. F. Sakshaug

Assisterende: vit. ass. H. W. Stuedahl

Innhold:

- S 2 Oppgave
- " " Anvendte metoder
- " " Anvendt stikningsnett
- " 3 Utførte målinger
- " 4 Observasjoner på B. Vest I
- " 5 Observasjoner på Bidjovagge (Midtfeltet)/forts. syd.
- " 6 Observasjoner forøvrig
- " 7 Observasjoner Suovrarappat
- " 8 Sluttbemerkning

Tab. IV Nedsatte fastmerker Bidjovagge-feltet

V	"	"	Suovrarappat	
PL. 12	Oversiktskartskisse	Bidjovagge/forts. syd		M-1:10.000
" 13	Elektromagnetisk kartert område	"		M-1: 4.000
" 14	"	"	"	M-1: 4.000
" 15	"	"	" ø. f. Alpasoiivve	M-1: 4.000
" 16	Selvpotensial-anomalikart	Bidjovagge/ forts. syd		M-1: 4.000
" 17	"	"	Suovrarappat	M-1: 4.000
" 18	Magnetisk anomalikart	"		M-1: 4.000

Oppgave.

Der var stillet som oppgave ved fortsatte geofysiske målinger å undersøke den eventuelle fortsettelse videre sydover av de to kjente ledersystemer: Bidjovagge (Midtfeltet) og B. Vest I. Målingene skulle utstrekkes over en lengde av ca. 4 km syd for det undersøkte område 1956 (1000 S). Videre skulle der, om tiden tillot det, måles en utstrakt øst-vestgående "korridor" i feltets sydligste del med tanke på å undersøke tilstedeværelsen av mulige parallelle ledersystemer innen dette område.

Mens arbeidet pågikk i Bidjovagge-feltet ble der fra oppdragsgiveren fremsatt ønske om en undersøkelse i det nye felt Suovrarappat, som ligger ca. 1,5 km NNØ for Bidjovagge. Formålet var om man ved målinger kunne få veiledning for eventuell diamantboring som skulle foretas mot slutten av sesongen.

Anvendte metoder.

Ut fra den erfaring man har fra foregående års forskjellige arbeider ble undersøkelsen foretatt ved følgende målinger:

1) Elektromagnetisk 500 per. kartering ved konduktiv energisering gjennom lang rettlinjert kabel utlagt mellom de ledende drag i Midtfeltet og B. Vest I. (Anl. VI, PL. 12, 13).

2) Elektromagnetisk 500 per. kartering og rekognosering ved konduktiv energisering gjennom lang rettlinjert kabel utlagt på tvers av de ledende drag, ca. 5 km syd for Bidjovagge. (Anl. VII, VII A, PL. 12, 14, 15).

3) Selvpotensialmålinger over aktuelle områder for supplering av resultater under 1) og 2). (PL. 15, 16) og innledende målinger over aktuelle områder i Suovrarappat (PL. 17).

4) Magnetiske målinger, utført som rekognosering over et fåtall linjer i Bidjovagge/fort, syd (PL. 12, 13) og som kartering over området i Suovrarappat (PL. 18).

Anvendt stikningsnett.

Stikningsnettet for årets målinger i Bidjovagge-feltet

bygger videre på de foregående års. Den nord-sydgående linje 500 Ø er benyttet som basis og er utstukket med teodolitt i en lengde av 3 km, mellom 2000 S og 5000 S. Likeledes er utstukket med teodolitt linjen 200 Ø, benyttet som kabellinje i Anl. VI, i en lengde av 5 km, mellom 1000 S og 6000 S. Målelinjer er utstukket loddrett denne linje. Den øst-vestgående linje 4000 S er benyttet som basis- og kabellinje (Anl. VII, VII A) for målinger i den sydligste del av feltet. Den er utstukket med teodolitt i en lengde av ca. 8.2 km, mellom ca. 2300 V og 5900 Ø. Målelinjer er utstukket parallell denne basislinje.

I Suovrarappat er utstukket en basislinje 5000 Y, i en lengde av 2100 m mellom 4500 X og 6600 X, og 4800 Y i en lengde av 1100 m mellom 3400 X og 4500 X. De har retning ca. m N 50° Ø. En kjent blotning har fått koordinater 5000 X - 5000 Y og de har stigende betegnelser mot NØ og SØ. Målelinjene er utstukket loddrett basislinjen.

Utførte målinger.

I 1956 ble plasing av kabelanlegget (avd. I) for den innledende undersøkelse av det som da var kjent i midtfeltet bestemt kun med dette felt for øye. Målinger på vestsiden av kabel ga senere anomalier på det parallelle drag B. Vest I. I sitt forløp sydover fra de grunneste partier (ca. 900 N) går lederen etterhvert mot tildels store dyp. Man bemerket da at for bedømmelse av dyp og posisjon av denne dypleder lå kabel for nært lederen. Avstanden i horisontalplanet mellom dem bør ligge omkring det dobbelte dyp ned til lederen. Dette forhold samt ønsket om at kabelanlegget også måtte være tjenlig for undersøkelse av midtfeltet videre sydover ble bestemmende for plasing av kabelanlegget ved årets målinger.

Den elektromagnetiske kartering ble derfor innledet med målinger på begge sider av en kabel utlagt langs linjen 200 Ø og jor-det i myrer på ca. 2000 N - 200 Ø og 5000 S - 150 Ø (Anl. VI). Øst for kabel er målt ca. 1000 m lange øst-vestgående linjer mellom 1000 S og 3200 S i innbyrdes avstand 100 M, i aktuelle partier tildels kortere mellomliggende linjer. Man målte dessuten linjene 3900 S, 4000 S og 4100 S i området hvor neste kabelanlegg krysser de to skjenkler i Midtfeltet.

På vestsiden av kabel er målt ca. 1200 m lange linjer med 100 og

200 m innbyrdes avstand over B. Vest I mellom 900 N og 600 S. Videre sydover, fra 1200 S - 4500 S, er linjene målt med en innbyrdes avstand på 500 m.

For kartering videre sydover av midtfeltets to skjenker ble der målt på begge sider av en øst-vestgående kabel på 4000 S (Anl. VII), med elektroder i myrer på ca. 2300 V og 3500 Ø. Der ble målt øst-vestgående linjer i lengder 1200 - 1500 m med innbyrdes avstand 100 m mellom 3100 S og 5300 S. Kortere mellomliggende linjer ble målt i aktuelle områder.

Den elektromagnetiske rekognosering for påvisning av mulig parallelle ledersystemer ble foretatt ut fra sistnevnte kabelanlegg (Anl. VII) i området 2000 V - 3000 Ø, idet der ble målt linjer parallell kabel i avstand 500 og 1000 m fra denne og på begge sider (3000 S, 3500 S, 4500 S og 5000 S). I tillegg til disse linjer i "korridoren" er der målt ett par korte linjer i dens vestligste del samt endel korte linjer i et område ca. 1100 m øst for Alpasovve (PL. 15). Endel av linjene her er målt videre østover til ca. 4000 Ø.

For utvidelse av "korridoren" videre østover ble kabel på 400 S (Anl. VII) forlenget østover til 5900 Ø og jordet her. Den vestre elektrode ble flyttet østover til 4000 S - 0 V (Anl. VII A). målelinjene ble her målt videre fra 3000 Ø til 5500 Ø. Linjene 4100 S og 4200 S er målt mellom 3000 Ø og 3700 Ø.

Selvpotensialkartering ble foretatt over det elektromagnetisk karterte område over midtfeltet fra 2000 S til 5300 S i en bredde av 600-1500 m. Videre ble målt det begrensede område øst for Alpasovve. Dessuten er målt vestover fra 200 Ø, linje 4000 S til 1000 V og 4500 S til 1500 V.

I Suovrarappat er målt et område som fremgår av PL. 17.

Magnetiske målinger ble foretatt langs et antall linjer over Midtfeltet (400 S - 2000 S) hvorav endel er tegnet inn i PL. 13, samt et par korte linjer lenger mot syd, vist i PL. 12.

I Suovrarappat er målt et område som fremgår av PL. 18.

Observasjoner på B. Vest I.

De elektromagnetiske suppleringsmålinger over det tidligere målte område tyder på at dybdeangivelsene til strømkonsentrasjon-

ene synes å være riktige, men at posisjonene fra linje 800 N og sydover etterhvert forrykkes østover slik at lederen på linje 600 S ligger ca. på 200 V (PL. 12). Lederen synes å fortsette videre sydover, men sannsynligvis på noe større dyp. Posisjons- og dybdebestemmelse er av den grunn usikker og lederen derfor i kartskissen antydnet ved skraffur. Den mulighet synes dog å være tilstede at lederen på de to sydligste linjer (4000 S og 4500 S) synes å ligge noe grunnere, størrelsesorden 200 - 250 m.

Selv potensialmålingene har ikke gitt anomalier av betydning.

Observasjoner på Bidjovagge (Midtfeltet)/forts. syd.

Den elektromagnetiske kartering (PL. 12, 13, 14) har gitt anomalibilder som tyder på at de to tidligere kjente skjenkler i midtfeltet forløper videre sydover gjennom hele undersøkelsesområdet og sannsynligvis ut av dette. Skjenklene går noenlunde parallelle i en avstand av 400 - 500 m fra hverandre i syd-sydøstlig retning. Deres utgåender ligger stort sett på relativt lite dyp.

Den vestre skjenkel forløper hovedsakelig som en sammenhengende enkelleider i hele sin lengde unntagen i den nordre og søndre del. I nord synes skjenkelen - som fra ca. 600 S fortoner seg som en dobbelleider - å kile ut ved ca. 1200 S for så å fortsette videre sydover som enkelleider ved ca. 1600 S. Som antydnet i GM Rapp. nr. 208, 1959 over selvpotensialmålingene i området 1000 S og 1600 S, synes også de elektromagnetiske målinger å tyde på at man her har et noe mer forstyrret område med flere paralleller av ledende soner av varierende lengde og ledningsevne. I den sydligste del av feltet får skjenkelen en skarp avbøyning på ca. 150 m mot øst ved 4800 S og fortsetter så videre sydover i samme retning som før. Målingene tyder på at der også i dette område, muligens et forkastningsområde, opptrer spredte, korte strømkonsentrasjoner i nærheten av den gjennomgående skjenkel.

De synes å være opphørt på den sydligste linje. Skjenkelen er gjennomgående meget sterkt ledende og strømkonsentrasjonenes dyp veksler mellom meget grunt og 20 - 25 m. Den har steilt vestlig fall. I endel partier synes det som skjenkelen, etter et vestlig fall i utgåender kan ha en avbøyning mot øst i noe større dyp, for så igjen å falle mot vest.

I likhet med hva der tidligere er kjent for østskjenkelen viser også årets målinger at strømkonsentrasjonene her er mer oppdelt enn hva er til-

felle for den vestre skjenkel. De hyppig opptredende paralleller av ledere har sterkt varierende lengde og ledningsevne. Fallet er steilt østlig. Anomalibildet tyder videre på at der synes å være et skille i karakteren av indikasjonene omkring linje 3600 S. Mens man nord for denne linje har ledere som enkeltvis kommer opp fra dypet med østlig fall, synes målingene syd for denne linje å tyde på at man her hovedsakelig har indikert relativt smale, svakt ledende områder av varierende lengde i strøk og hvor begrensnings mot øst og vest er bestemt av definerte grunnliggende strømkonsentrasjoner. På den sydligste linje ca. 1800 Ø synes lederen å ha noe sterkere ledningsevne.

Ved betraktning av anomalibildene som de fremkommer over skjenkene på linjene 3900 S og 4100 S ved måling fra de to kabelanlegg fremgår at ved måling fra nord-sydgående kabel (PL. 13) indikeres en enkelt, sterk strømkonsentrasjon som faller innenfor de sammenhørende svakt ledende områder indikert ved måling fra øst-vestgående kabel (PL. 14). Målingene synes derfor ikke å være uforenlig med at bredden av de ledende områder kan representere mektigheter i utgåender av en plateformet skjenkel med steilt fall mot øst.

Observasjoner forøvrig.

Ved den elektromagnetiske rekognosering i "korridoren" sydligst i feltet (PL. 12) har man fått indikasjoner på parallellt løpende ledende soner også i andre deler av det undersøkte område.

Lengst vest viser målingene tilstedeværelsen av flere paralleller av svakt og meget sterkt ledende soner. Det er sannsynlig at sonene kan korrespondere med fortsettelsen mot syd av det tidligere indikerte ledende drag B. Vest II. Lederne, som ikke ligger helt grunt, synes å ha meget steilt fall, kanskje overveiende vestlig. De antas å fortsette ut av feltet mot syd.

Ca. 600 m vest for den sydligste del av vestskjenkelen i midtfeltet gir målingene anomalier på en hovedsakelig sterkt ledende sone av ca. 400 m lengde (PL. 12, 14). Dens utgåender synes å ligge på noe vekslende dyp og sonen fortsetter sannsynligvis ut av feltet mot syd.

Øst-nordøst for Alpasovve i en avstand av ca. 110 m gir målingene indikasjoner på en meget svakt ledende sone på 3000 S - 2750 Ø, (PL. 12, 15). Sonen fortsetter videre i syd-sydøstlig retning med noe sterkere ledningsevne. Sonen ligger på vekslende dyp og synes å opphøre ved 3700 S. Den har her en kort, tildels sterkt ledende parallell sone like mot øst.

Videre sydover noe mer i østlig retning, er observert ledende soner hvis sammenheng ikke er nøyere undersøkt. På linjene 4500 S og 5000 S synes sonene å ligge på dyp av størrelsesorden 150 m. Ved 5000 S - 3550 Ø er indikert en svakere ledende sone i grunt dyp. Det er sannsynlig at sonene fortsetter videre sydover. De ledende soner i ovennevnte område har for en overveiende del fall mot vest. Deres eventuelle sammenheng med formasjonene i B. Øst I er ikke undersøkt.

Målingene på linje 3000 S i dens østligste del tyder på at man foruten de to anviste soner på 5260 Ø og 5380 Ø kan ha en eller flere ledere mot slutten av linjen (5650 Ø), eventuelt østenfor dens endepunkt. Østligst på linje 3500 S viser målingene et normalt forløp.

Forøvrig er det i det undersøkte område kun påtruffet spredte svakt ledende soner av liten utstrekning. De synes ikke å kunne tillegges særlig betydning.

Selvpotensialkarteringen (PL. 15, 16) som er foretatt over midtfeltets fortsettelse sydover samt i området øst for Alpaioivve viser vanlig overensstemmelse med den elektromagnetiske kartering. For vestskjenkelens vedkommende forløper anomaliene relativt ubrutt over hele dens lengde. Anomaliene i området 3100 S - 3800 S tyder muligens på mineralisasjoner i noe større dyp. Ved østskjenkelen synes anomaliens styrke å være noe mer variert, på sine steder avbrutt. Det siktes her spesielt til områdene ved 3600 S (nevnt ovenfor), 4100 S - 4200 S, 4700 S samt ved den sydligste linje. Tidligere erfaringer ved områder med lignende forandringer i anomalibildet kan bety øket sjangse for malmfunn. Man må dog ikke bortse fra den mulighet, som også nevnt ved tidligere års målinger, at de nevnte forandringer i anomalibildet kan skyldes variasjoner i overdekket og andre lokale forhold.

Den magnetiske rekognosering fremgår for endel av PL. 12, 13.

Observasjoner Suovrarappat.

Selvpotensialkarteringen har gitt et anomalibilde som vist i PL. 17. Fra nord forløper anomaliene i sydvestlig retning i en lengde av ca. 550 m. Ved linje 4800 X bøyer anomaliene mot vest og synes å være opphørt ved vannet nær Njivleædno. I den nordre del er anomaliene

noe mer oppdelt og et av borhullene i dette område viser pen kobbermalm. Grafitt er ikke konstatert i dette område. Det er sannsynlig at anomaliene mot vest hitrører fra grafittformasjoner. Det er videre mulig at sterkt myroverdekke i den vestligste del av området helt eller delvis kan ha skjermet SP anomaliene, slik at mineralisasjonene kan tenkes å fortsette videre vestover også i dette parti. Andre egnete målinger vil kunne bringe klarhet i dette spørsmål.

I "korridoren" mot sydøst har man ca. 1000 m fra blokkområdet fått anomalier på en ledende sone som foreløpig kan synes å ha retning syd-sydvest.

Den magnetiske kartering fremgår av PL. 18.

Sluttbemerkning.

Årets målinger i Bidjovaggefeltet har bragt som resultat at midtfeltets 2 skjenkler fortsetter gjennom hele undersøkelsesområdet og sannsynligvis videre sydover ut av dette.

Dypindikasjonen i det parallelle drag B. Vest I, som fra utgåendet og sydover synes å ligge noe mer mot øst enn tidligere antatt, er fulgt i noenlunde samme dyp henimot sydgrensen av området. Hvorvidt dypindikasjonen fortsetter videre sydover er ikke undersøkt ved årets målinger. Det krever måling ut fra et videregående nord-sydløpende kabelanlegg.

Det er videre sannsynlig at de indikerte ledere i den sydvestre del av området kan korrespondere med fortsettelse mot syd av den tidligere indikerte leder B. Vest II. I den sydøstre del av feltet er observert paralleller av ledende soner hvor den innbyrdes sammenheng for det meste ikke er undersøkt.

Ut fra det som tidligere er kjent fra Bidjovaggefeltet må man også ved årets målinger regne med at den alt overveiende del av de indikerte ledere vil være grafittskifre.

I Suovrarappat har målingene gitt anomalier på et ledende drag av lengde ca. 1200 m. Etter hva der kan antas ut fra geologiske undersøkelser og diamantboringer synes den nordlige del av anomaliene ikke å hitrøre fra grafittdannelse. I spørsmålet om eventuelle grafittformasjoner utstrekning i det undersøkte område kan ikke SP-anomaliene sies å

være uttømmende. Det må derfor regnes med den mulighet at slike mineralisasjoner kan fortsette videre vestover og muligens også mot nordøst. Elektromagnetiske målinger over området vil sannsynligvis bringe klarhet i dette spørsmål.

Trondheim den 10. april 1959

GEOFYSISK MALMLETING

Gunnar F. Sakshaug.

Tabell IV: Nedsatte fastmerker Bidjovaggefeltet.

2100 S	500 Ø	3000 S -	2500 Ø
	550 "		2600 "
	600 "		2700 "
	650 "		2800 "
	1000 "		3000 "
	1050 "		3500 "
	1100 "		4225 "
	1200 "		5000 "
			5500 "
2200 S -	500 Ø	3100 S -	650 Ø
	600 "		1000 "
	700 "		1100 "
	1000 "		1200 "
	1050 "		2700 "
	1100 "		2800 "
	1200 "		2900 "
2300 S -	500 Ø	3200 S -	600 Ø
	600 "		700 "
	700 "		800 "
	1000 "		1100 "
	1100 "		1200 "
	1200 "		2700 "
2400 S -	500 Ø		2800 "
	600 "		2900 "
	700 "		3000 "
	1000 "	3300 S -	600 Ø
	1100 "		800 "
	1200 "		1150 "
2500 S -	200 Ø		1250 "
	600 "		2700 "
	1050 "		2800 "
2600 S -	500 Ø		2900 "
	600 "		3000 "
	700 "	3400 S -	700 Ø
	1000 "		800 "
	1100 "		1200 "
	1200 "		1300 "
2700 S -	650 Ø		2700 "
	1100 "		2800 "
2800 S -	600 Ø		2900 "
	650 "		3000 "
	1100 Ø	3500 S -	200 Ø
2900 S -	650 Ø		900 "
	1100 "		1150 "
	1200 "		1200 "
3000 S -	200 Ø		1250 "
	600 "		1300 "
	700 "		2000 "
	1000 "		2500 "
	1100 "		2800 "
	1200 "		2900 "
	2000 "		3000 "
			3100 "

Tabell IV. forts.

3500 S - 3200 Ø
3500 "
4225 "
5000 "
5500 "

3600 S - 750 Ø
850 "
1200 "
1300 "
1350 "
2800 "
2900 "
3000 "
3100 "
3200 "

3700 S - 750 Ø
850 "
1200 "
1300 "
1400 "
3000 "
3100 "

3800 S - 700 Ø
800 "
900 "
1200 "
1300 "
1400 "
3000 "
3100 "

3900 S - 800 Ø
900 "
1200 "
1300 "
1400 "
3000 "
3100 "

4000 S - 200 Ø
400 "
800 "
900 "
1000 "
1200 "
1300 "
1400 "
1500 "
1600 "
2000 "
2500 "
3000 "
3500 "
4225 "
5000 "
5500 "

4100 S - 800 Ø
900 "
1000 "
1200 "
1300 "
1400 "
1500 "
1600 "
1700 "

4200 S - 900 "
1000 "
1300 "
1400 "
1500 "
1600 "
1700 "

4300 S - 900 Ø
1000 "
1300 "
1400 "
1500 "
1600 "
1700 "

4400 S - 900 Ø
1000 "
1100 "
1400 "
1500 "
1600 "
1700 "

4500 S - 1800 V
1700 "
1500 "
1300 "
1000 "
500 "
0 "
200 Ø
900 "
1000 "
1100 "
1400 "
1500 "
1600 "
1700 "
2000 "
2500 "
3000 "
3500 "
4225 "
5000 "
5500 "

Tabell IV. Forts.

4600 S -	900 Ø
	1000 "
	1100 "
	1400 "
	1500 "
	1600 "
	1700 "
4700 S -	900 Ø
	1000 "
	1100 "
	1200 "
	1400 "
	1500 "
	1600 "
	1700 "
	1800 "
4800 S -	1800 V
	1600 "
	1400 "
	1200 "
	600 Ø
	700 "
	1000 "
	1100 "
	1200 "
	1600 "
	1700 "
	1800 "
4900 S -	1800 V
	1600 "
	1400 "
	1200 "
	600 Ø
	700 "
	1100 "
	1200 "
	1300 "
	1600 "
	1700 "
	1800 "
5000 S -	1600 V
	1500 "
	1400 "
	1200 "
	1100 "
	500 "
	0 "
	500 Ø
	600 "

5000 S -	700 Ø
	1100 "
	1200 "
	1300 "
	1400 "
	1600 "
	1700 "
	1800 "
	2000 "
	2500 "
	3000 "
	3500 "
	4225 "
	5000 "
	5500 "
5100 S -	600 Ø
	700 "
	800 "
	1200 "
	1300 "
	1400 "
	1600 "
	1700 "
	1800 "
	1900 "
5200 S -	600 Ø
	700 "
	800 "
	1200 "
	1300 "
	1400 "
	1700 "
	1800 "
	1900 "
5300 S -	600 Ø
	700 "
	800 "
	1200 "
	1300 "
	1400 "
	1700 "
	1800 "
	1900 "
	2000 "

Tabell V : Nedsatte fastmerker Suovratappat.

5500 X	-	5000 Y
5300 X	-	4900 "
		5000 "
5200 X	-	4925 "
		5000 "
		5075 "
5100 X	-	4950 "
		5075 "
4990 X	-	4991 "
4903 X	-	5032 "
4900 X	-	4975 "
		5075 "
4800 X	-	4900 "
		5000 "
4700 X	-	4900 "
		5025 "
4600 X	-	4800 "
		4925 "
4500 X	-	4600 "
		4750 "
		4850 "
4400 X	-	4500 "
		4700 "
		4850 "
4300 X	-	4450 "
		4600 "
		4750 "
3800 X	-	4800 "
3400 X	-	4800 "

OPPDRA
KAUTOKEINO KOBBERFELTER
10. JUNI - 4. OKT. 1958.

G. M. RAPPORT NR. 228, FORELØPIG

GEOFYSISK UNDERSØKELSE
BIDJOVAGGE
KAUTOKEINO

PL. 13.

KARTSKISSE M. 1:4000
ELEKTROMAGNETISK KARTERT OM-
RÅDE. PÅVISTE LEDENDE SONER.

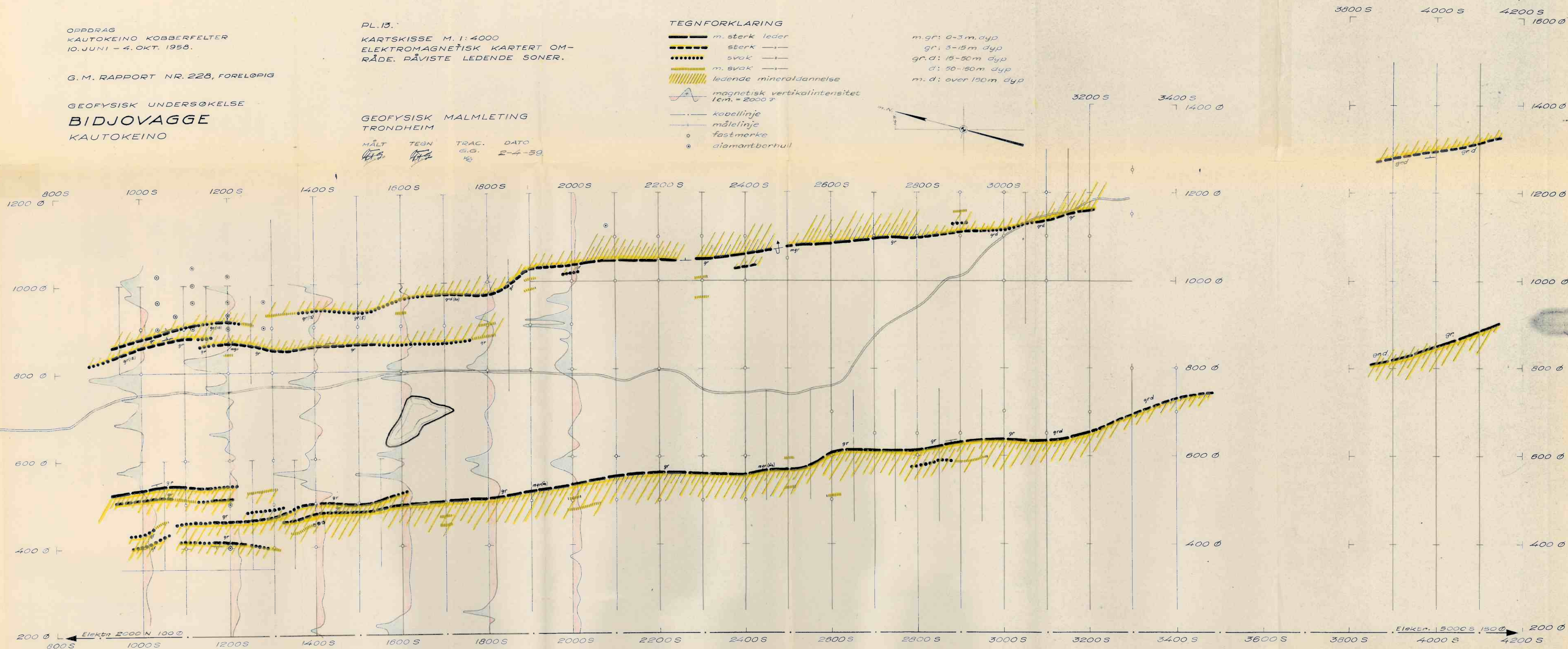
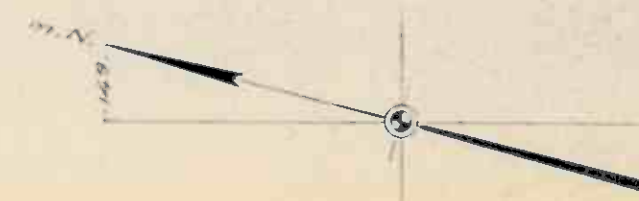
GEOFYSISK MALMLETING
TRONDHEIM

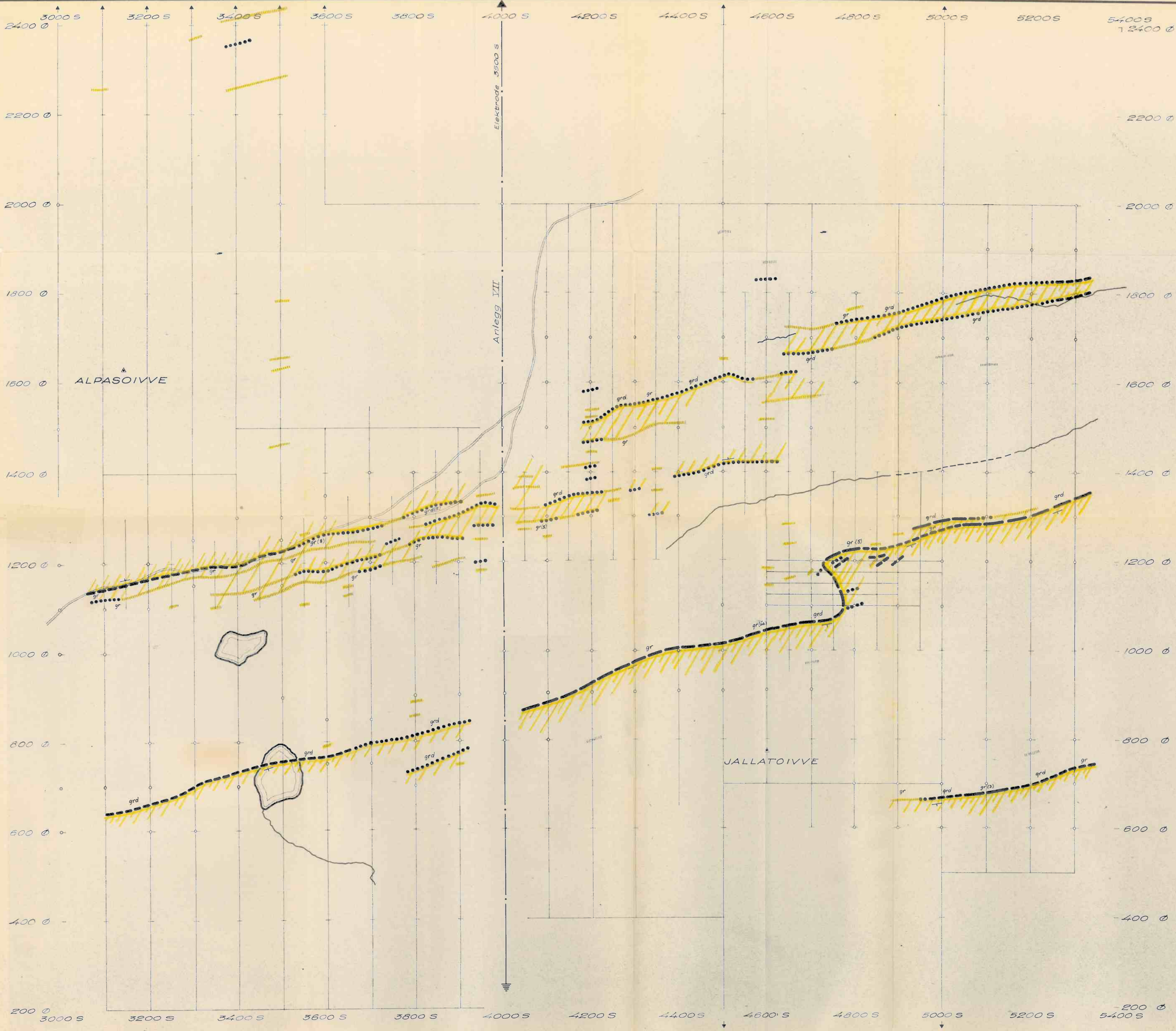
MÅLT TEGN TRAC. DATO
G.G. K.G. 2-4-59

TEGNFORKLARING

- m. sterk leder
- sterk
- svak
- m. svak
- ledende mineraldannelse
- magnetisk vertikalintensitet
1 cm. = 2000 γ
- kobellinje
- målelinje
- fastmerke
- diamantborhull

m.gr: 0-3 m. dyp
gr: 3-15 m. dyp
gr.d: 15-50 m. dyp
d: 50-150 m. dyp
m.d: over 150 m. dyp

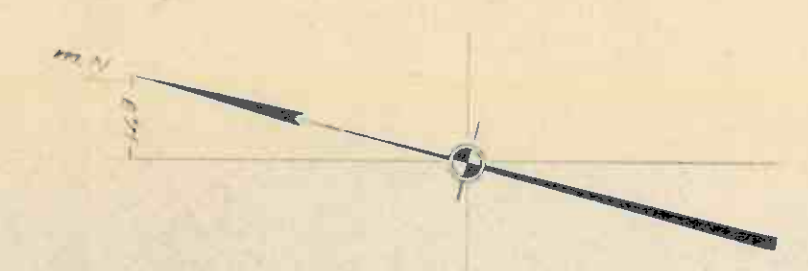

OPPDRA
KAUTOKEINO KOBBERFELTER
10. JUNI - 4. OKTOBER 1958.

GM RAPPORT NR. 228/FORELØPIG

GEOFYSISK UNDERSØKELSE
BIDJOVAGGE
KAUTOKEINO

PL. 14
KARTSKISSE M. 1:4000
ELEKTROMAGNETISK KARTERT OM-
RÅDE. PÅVISTE LEDENDE SONER.

- TEGNFORKLARING
- meget sterk indikasjon
 - sterk
 - svak
 - svak
 - ledende mineraldannelse
 - kabellinje
 - målelinje
 - fastmerke
 - vei
- m. gr. 0-3 m. dyp
gr. 5-15 m. dyp
gr. d. 15-50 m. dyp
d. 50-150 m. dyp
m. d. over 150 m. dyp

GEOFYSISK MALMLETING
TRONDHEIM

MÅLT TEGN. TRAC. DATO
2-4-59

OPPDAG
KAUTOKEINO KOBBERFELTER
10. JUNI - 4. OKT. 1958

G.M. RAPPORT NR. 228, FORELØPIG

GEOFYSISK UNDERSØKELSE
BIDJOVAGGE
KAUTOKEINO

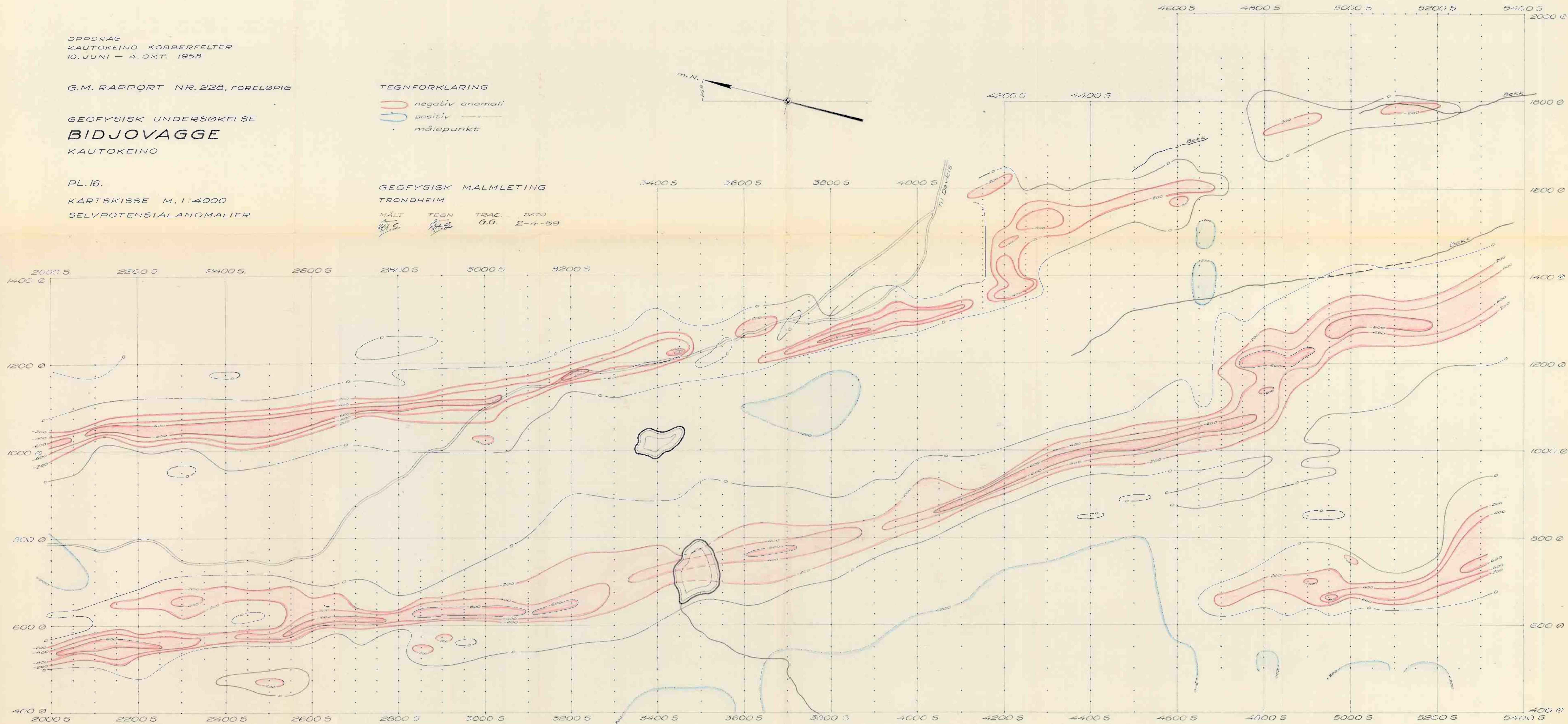
PL. 16.
KARTSKISSE M. 1:4000
SELVPOTENSIALANOMALIER

TEGNFORKLARING

negativ anomali
positiv "
målepunkt

GEOFYSISK MALMLETING
TRONDHEIM

MÅLT TEGN TRAC. DATO
G.G. 2-4-59

5600 X 5400 X 5200 X 5000 X
7000 Y 7000 Y

6800 Y 6800 Y

6600 Y 6600 Y

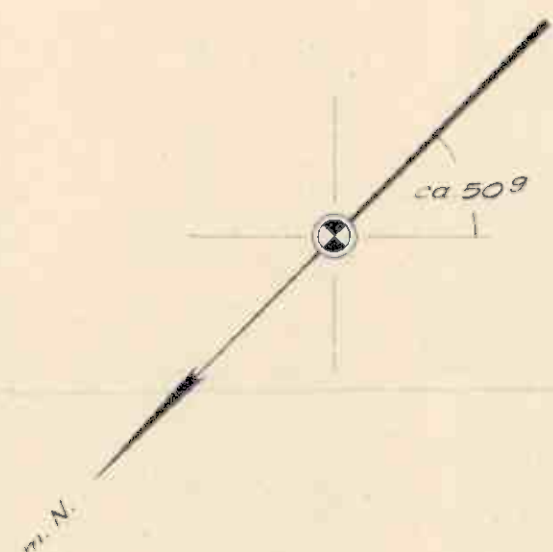
6400 Y 6400 Y

6200 Y 6200 Y

6000 Y 6000 Y

5800 Y 5800 Y

5600 Y 5600 Y

TEGNFORKLARING

- negativ anomali
- positiv
- målepunkt
- fastmerke
- diamantborhull

GEOFYSISK MALMLETING
TRONDHEIM

MÅLT 1/55
TEGN 1/55
TRAC. K
DATO 3-4-59

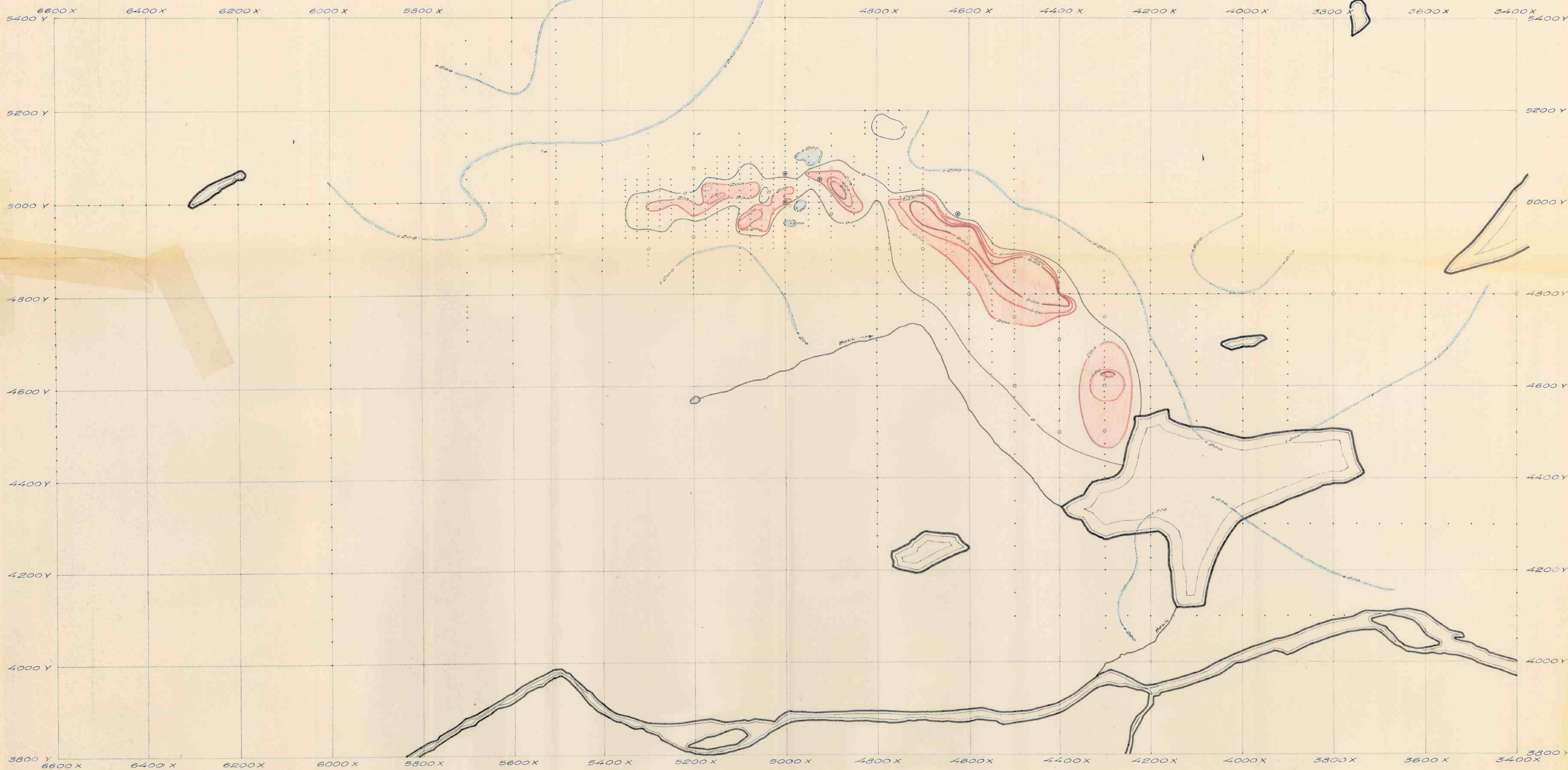
OPDRAG
KAUTOKEINO KOBBERFELTER
10. JUNI - 4. OKT. 1958

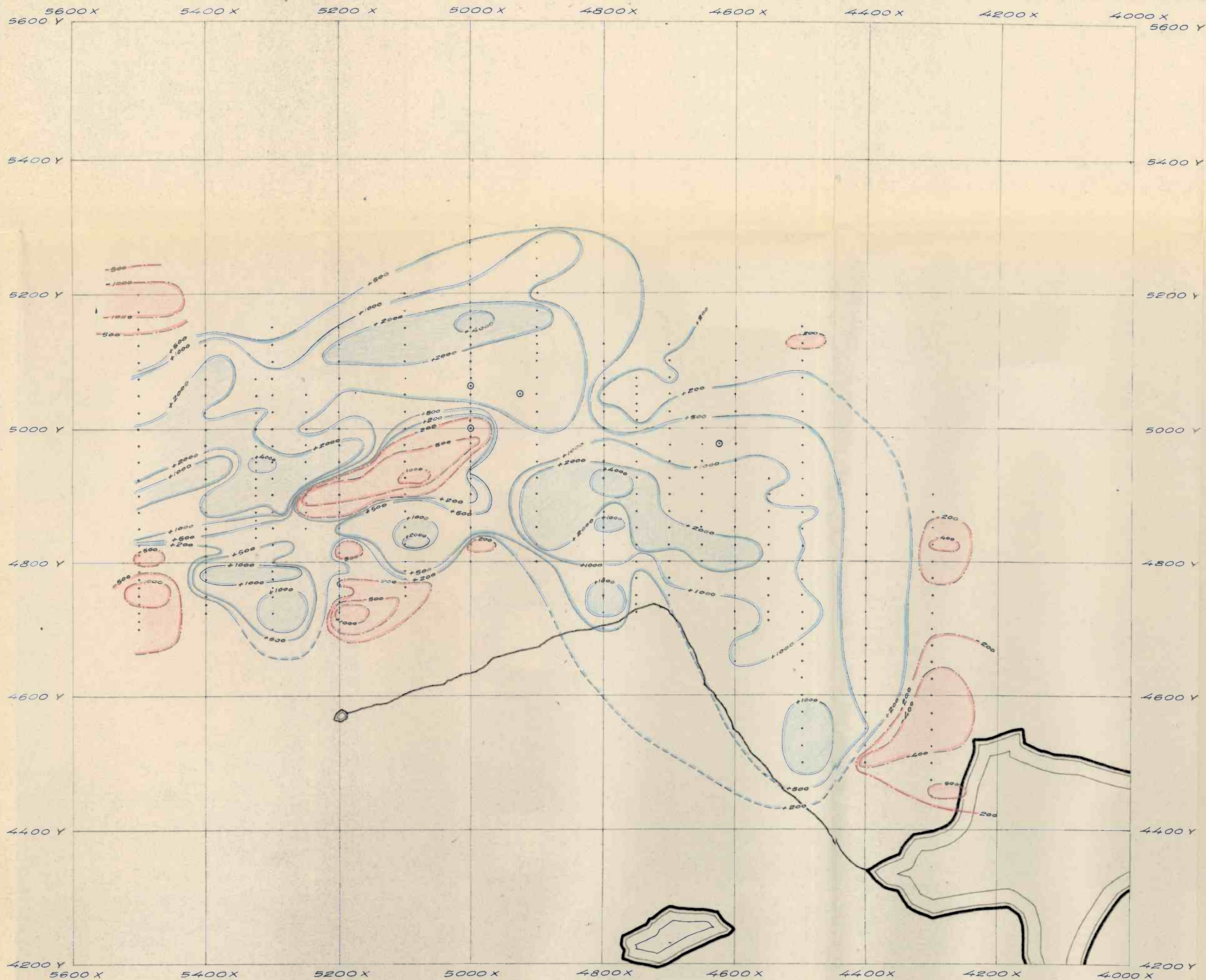
G.M. RAPPORT NR. 228, FORELØPIG

GEOFYSISK UNDERSØKELSE
SOUVRARAPPAT
KAUTOKEINO

PL. 17

KARTSKISSE M. 1:4000
SELPOTENSIALANOMALIER

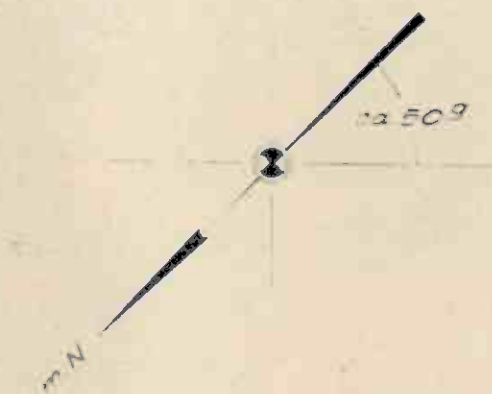
OPPDRA
KAUTOKEINO KOBBERFELTER
10. JUNI - 4. OKT. 1958

G.M. RAPPORT NR. 228 FORELØPIG

GEOFYSISK UNDERSØKELSE
SOUVRARAPPAT
KAUTOKEINO

DL. 18

KARTSKISSE M. 1:4000
MAGNETISK KARTERT OMRÅDE

TEGNFORKLARING

- +500 positiv anomali
- 500 negativ
- målepunkt
- ⊙ diamantborhull

GEOFYSISK MALMLETING
TRONDHEIM

MÅLT	TEGN.	TRAC.	DATO
<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	2-4-59.